

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy nr 30 114 449 „DADA” dla towarów należących do klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie zasad równego traktowania, uczciwej konkurencji i państwa prawnego wynikających z art. 2 WE i 3 WE, a także art. 43 i art. 80 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 40/94 oraz zasady 50 ust. 2 i zasady 80 ust. 2 rozporządzenia Komisji nr 2868/95⁽¹⁾ ze względu na nieuchylenie przez Izbę Odwoławczą decyzji Wydziału Sprzeciwów, w której błędnie oznaczono zgłaszającego, i ponadto błędne stwierdzenie przez Izbę Odwoławczą, że w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów skarżąca miała pełną możliwość przedstawienia stosownych dowodów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2009 r. – Cafea przeciwko OHIM – Christian (BEST FARM)

(Sprawa T-53/09)

(2009/C 90/47)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Cafea GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci C. Schumann i M. Hartmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Dieter Christian (Frankfurt, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie R 420/2008-1;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania;
- obciążenie zgłaszającego kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu i postępowania odwoławczego przed Urzędem Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Dieter Christian

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „BEST FARM-” dla towarów z klas 29, 30, 31 i 32 (zgłoszenie nr 3 089 281)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca pod wcześniejszą firmą KORD Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Niemiecki słowny znak towarowy „BESTFORM” dla towarów i usług z klas 1, 29, 30, 32, 33 i 42 (nr 30 056 334)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, a przynajmniej prawdopodobieństwo skojarzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2009 r. – XXXLutz Marken przeciwko OHIM – Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil)

(Sprawa T-54/09)

(2009/C 90/48)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Austria) (przedstawiciel: adwokat H. Pannen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Natura Selection SL (Barcelona, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie R 1787/2007-2;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „LineaNatura Natur hat immer Stil” dla towarów i usług z klas 8, 14, 16, 20, 21, 24, 25 i 27 (zgłoszenie nr 4 626 693)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Natura Selection SL

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy „natura selection” (wspólnotowy znak towarowy nr 2 016 384) dla towarów i usług z klas 3, 14, 16, 20, 25, 35, 38, 39 i 42 oraz inne wspólnotowe i hiszpańskie znaki towarowe zawierające słowo „natura”, zarejestrowane dla towarów i usług z klas 3, 14, 16, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 35, 39 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2009 r. – Saint-Gobain Glass France i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-56/09)

(2009/C 90/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Saint-Gobain Glass France SA (Courbevoie, Francja), Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Akwizgran, Niemcy), Saint-Gobain Sekurit France SAS (Thourrotte, Francja) (przedstawiciele: B. van de Walle de Ghelcke, B. Meyring, M. Guillaumond i E. Venot, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej ⁽¹⁾

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich C(2008) 6815 wersja ostateczna z dnia 12 listopada 2008 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE w sprawie COMP/39.125 – Szkło samochodowe, w wersji zmienionej w drodze decyzji C(2009) 863 wersja

ostateczna z dnia 11 lutego 2009 r., doręczonej skarżącym w dniach 13 i 16 lutego 2009 r., jak również uzasadnienia leżącego u podstaw sentencji, w zakresie w jakim zmieniona wersja tej decyzji adresowana jest do skarżących bądź alternatywnie – art. 2 tej decyzji;

- ewentualnie, obniżenie, do odpowiedniej kwoty, grzywny nałożonej na skarżące w art. 2 decyzji, w wersji zmienionej w drodze decyzji C(2009) 863 wersja ostateczna z dnia 11 lutego 2009 r., doręczonej skarżącym w dniach 13 i 16 lutego 2009 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji C(2008) 6815 wersja ostateczna z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie COMP/39.125 – Szkło samochodowe, w której Komisji stwierdziła, że określone przedsiębiorstwa, w tym skarżące, naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 ust. 1 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, rozdzielając między siebie umowy w sprawie dostawy szyb samochodowych i koordynując prowadzoną przez nie politykę cen i strategię zaopatrzenia na europejskim rynku szkła samochodowego.

Na poparcie skargi skarżące podnoszą osiem zarzutów opartych na:

- naruszeniu prawa do niezależnego i bezstronnego sądu oraz prawa do poszanowania domniemania niewinności, gdyż grzywna została nałożona przez organ administracyjny dysponujący zarówno uprawnieniami dochodzeniowymi, jak i uprawnieniami do karania, jak również na niezgodności z prawem rozporządzenia nr 1/2003 ⁽²⁾, jako że nie przewiduje ono tego rodzaju prawa do niezależnego i bezstronnego sądu;
- naruszeniu prawa skarżących do bycia wysłuchanym, gdyż Komisja nie poddała postępowaniu kontrydiktoryjnemu sposobu obliczenia grzywny na podstawie wytycznych w sprawie grzywien z 2006 r. ⁽³⁾;
- naruszeniu art. 253 WE, jako że zaskarżona decyzja nie jest uzasadniona w sposób wymagany prawem, gdyż Komisja nie wyjaśniła konkretnie, na podstawie jakiej sprzedaży obliczony został obrót pozostający w związku z naruszeniem;
- naruszeniu art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003 i zasady indywidualnego charakteru kar oraz na nadużyciu władzy, jako że pułap wynoszący 10 % powinien być zostać zastosowany wyłącznie do obrotu skarżących, z wyłączeniem obrotu Compagnie de Saint-Gobain;
- naruszeniu zasady niedziałania kar wstecz, gdyż ich zdaniem Komisja zastosowała ze skutkiem wstecznym wytyczne w sprawie grzywien z 2006 r., opierając zaskarżoną decyzję na tych wytycznych mimo to, że zostały one wydane po zakończeniu naruszenia, co doprowadziło do istotnego i nieprzewidywalnego podwyższenia poziomu grzywien;